

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

УДК 657

Нефедова Т.М., к.е.н., доцент
Цвіцинський С.В., магістрант
Київський національний університет
технологій та дизайну

Поява податкових правопорушень як явища, що заподіює істотну шкоду державі та суспільству, потребувало наукового вивчення і визначення їхнього місця серед схожих негативних подій. Даний факт став предметом наукового вивчення багатьох дослідників. Проблеми правової природи податкового правопорушення досліджувалися в різній мірі в роботах А.В. Бризгаліна, А.В. Гончарова, Е.С. Єфремової, А.В. Зіміна, Л.Ю. Кроліс, І.І. Кучерова, В.А. Мачехіна, С.Г. Пепеляєва, А.В. Передерніна, Н.В. Сердюкової, О.Ю. Юстус та інших фахівців.

Фінансово-економічна безпека України значною мірою пов'язана з застосуванням превентивних заходів проти податкових правопорушень та правопорушень. Податкове правопорушення як об'єкт правозахисних органів являє собою дуже складне явище, оскільки ухилення від сплати податків здебільше здійснюється приховано, численними та ізольованими способами, часто за участі спеціально організованих фінансово-економічних та кримінальних структур. Нерідко кримінальні процеси охоплюють цілі галузі економіки, які завдають прямої загрози економічній безпеці держави [1, с. 156].

Згідно зі ст. 109 Податкового кодексу України, податковими правопорушеннями є протиправні діяння (дія чи бездіяльність) платників податків, податкових агентів, та або їх посадових осіб, а також посадових осіб контролюючих органів, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, встановлених кодексом та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи. Це загальна родова конструкція, що визначає основні елементи складу податкового

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

правопорушення. Конкретні склади податкових правопорушень чітко визначені у статтях 117–128 Податкового кодексу України. Зауважимо, що такий перелік повинен мати вичерпний характер. Згідно зі ст. 109 Податкового кодексу України «податковими правопорушеннями є протиправні діяння (дія або бездіяльність)» [2]. Дія передбачає активну форму поведінки, бездіяльність — навпаки, пасивну. Відповідальність за бездіяльність можлива лише у тому випадку, якщо на суб'єкта покладался обов'язок діяти у певній ситуації у визначений спосіб.

Ухилення від сплати податків є головною причиною ненадходження податків до державної скарбниці. У структурі податкової злочинності переважають злочини, пов'язані з ухиленням від сплати податків організаціями. Їх щорічна частка в загальному масиві цього виду злочинів становить переважну більшість. При цьому частка повторно скоєних податкових злочинів постійно збільшується. Це явище має тенденцію до незначного зростання, а це говорить про те, що ступінь корисливої спрямованості осіб, які вчиняють податкові злочини, досить велика, що сприяє збереженню високої стійкості податкової злочинності. Високе зростання податкових злочинів пояснюється, перш за все, зростаючою кількістю нових власників, які не бажають сплачувати до державного бюджету податки, низьким рівнем правової та податкової культури населення.

Ухилення від сплати податків набуло широкого поширення. Щорічний збиток державі від цього виду злочинів становить мільярди гривень. Але навіть зазначені факти далеко не в повній мірі відображають масштаби податкової злочинності. Для даного виду злочинів характерний надзвичайно високий рівень латентності.

В даний час основна частина таких злочинів залишається поза увагою правоохоронних органів. Про реальне поширення злочинів в сфері оподаткування можна судити по наявності істотного розриву між реальними і офіційними доходами населення, по значній прихованій зайнятості громадян,

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

щодо зростання обсягу готівки, що знаходиться в позабанківському обігу, щодо збільшення обсягів-капіталів, щорічно незаконно вивезених за кордон і за іншими економічними показниками.

Як свідчать статистичні дані, частка податкових надходжень до Державного бюджету зросла з 68,4% у 2009 р. до 83,9% у 2011 р. Надходження податків до бюджету в повному обсязі та у встановлені строки є особливо важливим на сьогоднішній день, оскільки за останні роки спостерігалось зростання бюджетного дефіциту у порівнянні з до кризовим періодом. Водночас бачимо і зростання податкових правопорушень, в зв'язку з якими держава недоотримує кошти, необхідні їй для виплат зарплат та пенсій, фінансування охорони здоров'я та соціальних допомог [3]. Повністю знищити це негативне соціальне явище неможливо, проте можна його зменшити. Державні податкова служба у своїй діяльності встановлює факт правопорушення та притягає до відповідальності винних, проте для забезпечення суттєвого скорочення податкових правопорушень необхідно ліквідувати їх причини.

Отже, можна зазначити, що загалом сучасні податкові правопорушення здійснюються у більшості випадків у процесі професійної діяльності кваліфікованими спеціалістами з використанням комп'ютерних технологій та електронних засобів зв'язку, маскуються різноманітними прийомами та засобами приховування порушень під виглядом "невдалої" підприємницької діяльності та завдають значної фінансово-економічної шкоди інтересам держави та населення.

Література

1. Бандурка О. М., Понікаров В. Д., Попова С. М. Податкове право. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 312 с.
2. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу <http://www.zakon.rada.gov.ua>
3. Пришва Н. Ю. Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України [Електронний ресурс] / Н. Ю. ПРИШВА, Л. А. САВЧЕНКО – Режим

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

доступу до ресурсу: <http://legalexpert.in.ua/komkodeks/nk/84-nk/2210-avtorskiy.html>.

УДК 005.1:378.1

Черниш О. В., старший викладач
Київський національний університет
технологій та дизайну

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ КАРТ У РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ЗВО

Сучасний університет являє собою складний ресурсний комплекс, що передбачає збереження традицій та введення інновацій в процес освітньої діяльності, наукових досліджень, поєднання навчальної та дослідної діяльності, вирішення проблем соціального забезпечення. Впровадження стратегічного управління та розробка стратегії для кожного ЗВО є унікальними, адже залежать від позиціонування закладу на ринку освітніх послуг, динаміки його розвитку, потенціалу та багатьох інших чинників.

На основі системи збалансованих показників ЗВО керівник має змогу визначити, як установа працює над створенням вартості для сьогоденних та майбутніх споживачів, та що варто зробити для того, щоб розширити внутрішні можливості та збільшити інвестиції в розвиток персоналу, бізнес систем та процесів (процедур), з метою удосконалення своєї діяльності в майбутньому [1, с. 14].

Застосування системи збалансованих показників в стратегічному управлінні ВНЗ дозволить мінімізувати розрив між поточними (оперативними)